

Medea, drama in drie bedrijven, in verzen, kwam dan voor het vochtlicht. 't Scheen gewaagd een stuk in verzen aan te pakken, vooral als zulks moet geschieden voor een publiek dat er niet aan gewoon is. Ook hadden sommigen reeds de vrees geopperd dat *Medea* niet zou vertolkt worden zooals het moest en dat de toeschouwers koud en onverschillig zouden gebleven zijn, omdat men dacht dat de spelers niet zouden begrepen worden. Doch hier is het 't geval van te zeggen dat men zonder den waard gerekend had. Immers, men wist misschien niet dat de tooneelhebbers van *De Gulden Palm* in dat stuk zouden voorkomen met hunne krachtigste elementen: MM. Fr. Mees, Louis François, J. Vandensteen, J. D'Hollander. Nauw was de gordijn op en hoorde men de spelers, of men voelde dat men hier iets overheerlijks ging beleven.

Koning Kreon, W. J. Vandensteen, *Orpheus*, M. L. François, *Jason*, H. Fr. Mees, en *Aron*, M. J. D'Hollander, die in het opvoeren van prozastukken echte meesters zijn, bewezen nu ook ten overvloede dat zij declamators van eerste gehalte zijn. Bij kranig spel voegen zij eene zuiverheid van uitspraak welke elk woord doet begrijpen en den luisten klemtoon, zoodat de toeschouwers alles meevoelen. Klonken de verzen bij *Koning Kreon* majestueus, zooals het bij een vorst betaamt, bij *Orpheus* galmden zij zoetluidend en frisch, begeesterend en soms dweepend, doch tevens krachtig en gespierd, zooals het bij een dichter, bij een zanger van het edele en het schoone behoort. *Jason* wist in den toon die ruwheid, die voortvarenheid te leggen welke eigen waren aan de onverschrokken en ruwe krijgers, de dappere helden uit de oudheid, zoo volgens de heldensagen. *Aron*, gezelschapsheer, was de slaafsch dienaar dien hij moest wezen.

Het kluchtig gedelfte bevelouzen buitensamen
niet minder. De heeren Verreth, Thiriart, Triau en
Cappuyus hebben luidruchtig doen lachen. Heer
Vandensteen heeft diep geroerd met de « Kurassiers
van Canrobert ». Een prichitig ballet werd door de
kleinen gedaan.
In naam van het technisch komiteit van den
Midden Gouveraad, hield M. Louis Lecort eene
korte toespraak over het heilzaam nut der lichaams-
oefeningen. Spreker werd aandachtig aangehoord en
met warm handgeklap begroet.

2. Boekstem 1910

Tooneel

« Voor Taal en Kunst »

Verleden Zondag gaf dezen kring eene schoone vertooning van *Ghetto*, van den Nederlandschen schrijver *Heyermans*. Toen deze maatschappij verleden jaar een draakje van belang opvoerde, hebben wij geen verslag willen geven. Nu doen wij het met groot plezier omdat er een goed werk werd gekozen en ook omdat 't in de beste voorwaarden werd vertolkt. Dat er zwakke plaatsen in voorkwamen is al te zeker. Een drama van *Heyermans* is zeer moeilijk en toch het geheele droeg den stempel van een Piet Honig, tooneelmeester, die hier te Leuven geen ongekende is, vooral na zijn schitterend optreden in een paar tooneelwedstrijden alhier. De twee eerste akten werden flink doorgehaald en 't gesprek aan tafel in het tweede bedrijf mocht oprecht allerbeste dilettante-tooneelkunde heeten. Hier vooral heeft de rabijn Rebbe Haezer een staaltje gegeven zijner sobere kunst en de vrouwen, waaronder vooral Mevr. Blankenstein, laten zien dat zij opgewassen zijn tot het leveren van bepaald zeer sterk werk.

Sachel, heer Jan Vandensteen, is een flink speler. Zijne rol heeft hij met gemakkelijke gedragen. *Rafaël*, heer Jan Thiriart,